

Farní zpravodaj

Blatná - Černívsko - Kadov - Sedlice - Záboří

Číslo 80

Postní doba 2024

Bůh je zticha, a přesto mluví

Přátelé, na začátku liturgie Popeleční středy se kněz modlí těmito slovy: „Bože, dej, ať nás posilní dnešní půst, kterým zahajujeme úsilí o svou duchovní obnovu, abychom se naučili sebeovládáním statečně přemáhat zlo a konat dobro.“ V tento den nám Bůh nabízí čtyřicetidenní lhůtu, během níž můžeme obvézat a vyléčit rány naší duše. Všimněte si, že půst věřícího člověka neoslabuje, ale posiluje. Zůstaňme s Ježíšem čtyřicet dní a čtyřicet nocí na poušti. A pokud do postu kromě žaludku zapojíme i oči, uši, ústa, srdce a mysl, tak přijdeme na chuť tomu, čemu mniši a poustevníci zasvětili celý svůj život: tichu.

P. Rudolf Hušek

Výsledky Tříkrálové sbírky 2024

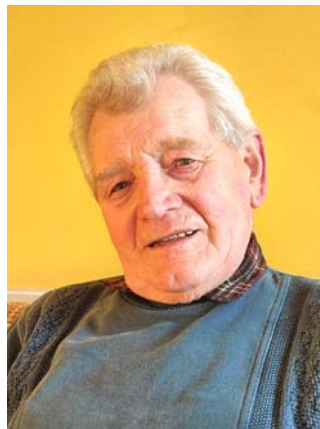
Možná, že už králové dorazili domů z daleké cesty a jistě všude vykládají, jak jsou lidé v Blatné a okolí štědrí. Na Blatensku lidé přispěli částkou 265 224,- Kč a dohromady se na Strakonicku se vybralo 1 124 936,- Kč. Bylo to hlavně díky lidem s dobrým srdcem a zapáleným dobrovolníkům, jak z řad dětí tak dospělých. Přibyla další obec, Chlum, kde si koledování vzali na starost místní lidé a na výsledku to bylo opravdu znát. Koho by zajímalo, kolik se vykoledovalo v jednotlivých obcích, může si to vyhledat na stránkách Oblastní Charity Strakonice. 65% zůstane OCh Strakonice, která prostředky využije na podporu přístavby Domu klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích. Kromě navýšení kapacity domu je v plánu také zvýšit standard bydlení. 20% prostředků se využije na diecézní projekty, 10% jde na krizový fond a pro pomoc v zahraničí, 5% spolkné režie.

Všem organizátorům, účastníkům a podporovatelům Tříkrálové sbírky patří velké poděkování.

Renáta Turková, koordinátorka TS

Josef Šurát - Nikdy není pozdě obrátit se k Ježíši

Pan Josef Šurát je zedník. Jeho profese se uplatnila v naší farnosti při úpravách i opravách v kostele i na faře, kde se aktivně zapojil.

Josefe, můžeš se nám představit?

Jmenuji se Josef Šurát, narodil jsem se 22. 2. 1943 ve Skaličanech. Mám staršího bratra Václav a mladší sestru Marii. 3. 3. 1943 mě pokřtil kněz Jan Mikulka.

Chodili jsme na ZŠ Jana Ámose Komenského do Blatné. Chodilo se pěšky a na starost nás měly starší spolužačky. Když jsem dospíval, naši mi koupili kolo a jezdil jsem na něm do školy.

Vzpomínám, že ve Skaličanech byla v zimě idylka. Sáňkovali jsme z vršku od kapličky okolo chudobince.

Po základní škole v roce 1957 mě otec směřoval na hospodářství. V té době se zakládala JZD a na konci července byl poslední, musím říct "takový hon na zemědělce". Po založení družstev otec chtěl, abych se vyučil zedníkem.

Jenomže mě nepustili z pracovního úřadu, kde dělala nějaká paní Bělová. A u nás nechtěli svádět dobytek do společného. Tátu zvolili jako dobrého hospodáře zootechnikem, no a ona ta soudružka Bělová mu řekla: "Koukněte, pane Šurát, vy nechcete svádět dobytek, jak to bylo nařízeno vládou. Máte na lidi vliv, tak vašeho syna nepustíme na zedníka". No mně to bylo tenkrát jako patnáctiletému klukovi fuk. Tehdy jsem začal pracovat jako pomocná síla na chobotské silnici, která se začala stavět za Paštíkama. Chodili tam ještě jiní kamarádi. Vzpomínám si, že když tenkrát pan mistr od silnic chtěl občanku, aby mi mohli vyplatit peníze, muselo se počkat až na rok 1958, kdy mi bylo 15 let. Pak teprve jsem dostal peníze. A v roce 1958 musel otec za mě podepsat přihlášku do JZD, aby mě pustili do učení. Šel jsem se učit od OSP (Okresní stavební podnik) s klukama, kteří byli o rok mladší. Po vyučení jsem dělal u OSP v Blatné, proto Blatnou celkem dobře znám.

Potom jsem narukoval na vojnu a měl jsem docela štěstí. Fyzicky jsem byl zdatný, sloužil jsem na Pražském hradě za prezidenta Antonína Novotného. Kamarádi mě kolikrát osočovali: "Ty jsi musel bejt kovanej". Ve vojenské knížce jsme měli každý napsán původ a tam jsem měl napsáno „syn drobného zemědělce“.

Byl jsi zvyklý na těžkou práci?

Ano, protože pracovat jsme museli od dětství. Vzpomínám, když mi bylo 6 let, pomáhal jsem rodičům na poli a sám jsem pásal náš dobytek. Zapomněl jsem se zmínit, že u nás ve Skaličanech bylo JZD založeno v roce 1952. Vystěhovali dva sedláky - Dlabačů a Volfů. Tak to bylo asi nařízeno, aby mohli založit JZD. V roce 1953 přišla měna a ve Skaličanech se JZD rozpadlo, protože ten režim byl politicky oslabený. Po trvání jednoho roku se dál hospodařilo soukromě.

A co po vojně?

Vrátil jsem se domů a v Blatné začaly stavět Pozemní stavby. Stavěli jsme sídliště bytovek, které bylo dokončeno v roce 1964. Dále jsme pracovali na stavbě ekonomické školy od roku 1964 do roku 1967. V roce 1967 pokračuje další výstavba sídliště, a to panelové domy. V roce 1969 následuje výstavba dalších panelových domů, dvou věžáků, školky a obchodního domu Labuť.

Povíš nám něco o svojí rodině?

V roce 1965 jsem se oženil. S manželkou jsme si postavili rodinný domek v ulici Malý vrch v Blatné. V roce 1973 se nám narodil syn Libor a v roce 1977 dcera Hanka. Byli jsme moc šťastni, že máme rodinu a vše se točilo kolem rodiny, kolem dětí. I když, kdyby tady byla manželka, ta by řekla, že všechno měla na starosti ona a měla by pravdu. Protože my jako zedníci jsme i po práci stále někde dělali melouchy, protože se hodně stavělo. U Pozemních staveb jsem pracoval do roku 1977, kdy jsem odešel, protože by se pak muselo jezdit mimo Blatnou. Z rybníkářství mi pan Šorna nabídl, abych přešel k rybníkářům ke stavební skupině, ale musel jsem si udělat průmyslovou školu stavební v Budějovicích. Tam jsem jezdil pět let. Tak jsem dělal u rybníkářů 15 let u stavební skupiny jako mistr. V roce 1992 nás nový ředitel Václav Špeta propustil.

Od ledna 1992 jsem pracoval soukromě až do odchodu do důchodu. Kamarádi dělali v Německu, tak se mě ptali, jestli bych s nimi šel. Samo sebou jsem chtěl. Byli jsme chtiví se tam podívat přes tu bývalou železnou oponu. Pracoval jsem tam dva roky u jedné firmy, která vlastnila lom, jezdili jsme po Německu osazovat schody nebo také na hřbitovy. Stavěli jsme pomníky nebo opravovali rámy u hrobů. V té době jsme získali různé známé a pak, když nás firma propustila, protože docházely peníze při spojení s východními Němci, tak jsem potom do Německa jezdil ještě nějaký čas a pracoval jsem na vízum u sedláků. Největším problémem pro mě byla řeč, když jsem se skoro v 50 letech musel naučit německy tak, abych mohl fungovat a pohybovat se po Německu.

Vedli vás rodiče k víře v Boha?

O náboženskou výchovu nás dětí se nejvíc starala babička. Když mám upřímně říct, tak samo sebou, já v těch 8 až 10 letech jsem radši chtěl jít za klukama než do kostela. Když byly bohoslužby v kostele v Paštíkách, tak jsme chodili celá rodina.

Ale vzpomínám, že na velké svátky se chodilo do kostela do Blatné. Na Květnou neděli jsme měli posvěcené ratolesti a proutky, které jsme roznášeli. Já jsem je potom nosil do Buzic ke strejdovi, kde se narodila moje maminka v rodině Vohryzků. Ona sama vzpomínala na to, jak její maminka měla moc práce, protože jich bylo 7 dětí, 5 kluků a 2 holky. Maminka pocházela z dvojčat. Na Květnou neděli býval plný kostel i na schodech, po kterých chodí naše varhanice Lidka, tam jsme také stáli.

No a s tou vírou, potom jsem se oženil a stavěl jsem. Tak musím přiznat, toho času jsem tolik neměl, já vím, že to nebylo dobře, ale pracovali jsme i v neděli, dělali jsme melouchy.

Budu hovořit za sebe, možná že i za některé další, že když v roce 2013 přišel kněz Marcin Piasecki, že nás jako drobet probudil k víře. Fara byla vlhká a nevyhovující, tak jsme se snažili s dalšími farníky přiložit ruku k dílu. Nechtěl jsem nikoho jmenovat, ale musím zmínit alespoň jedno jméno, a to Vaška Zdychynce, který byl takový motor, který nás dal dohromady. Vybuďoval se farní sál v prvním patře a opravil se byt pro kněze. V kostele se dělala nová elektrika a ozvučení. A když se zamyslím, tak je i zásluhou otce Marcina, že jsem se přiblížil víc k víře v Ježíše Krista.

Kněz Marcin Piasecki tady působil čtyři roky. Že bude končit jsme se dozvěděli, dá se říct, na poslední chvíli. Ale určitě jsme to všichni pochopili. Protože on jako mladý kněz se chtěl vrátit do své vlasti do Polska, pokračovat tam, kde skončil, než odešel do České republiky. Možná chtěl pokračovat hlavně ve výchově mladých lidí. Víme to všichni, i já, když jsem byl v Německu na práci a přejížděl jsem hranice domů, tak jsem si začal zpívat hymnu "Kde domov můj". I když jsem tam nezažil žádné příkoří, choval jsem se slušně, skromně a družně, žádný problém jsem v cizině neměl.

Chceš něco říct na závěr?

Ano, myslím si, že u každého člověka není nikdy pozdě obrátit se k Ježíši Kristu.

Rozhovor připravili Jitka a Luboš Faměrovi

Postní a velikonoční inspirace

Letos máme na každý den v postní a velikonoční době (to je celkem 96 dnů!) k dispozici podněty od duchovních naší diecéze "Čas ztišení". Můžeme tedy strávit každý den 10-15 minut v tichu četbou Písma a nechat se inspirovat tím, jak evangelium oslovilo jednoho z duchovních.

V Roce modlitby jsme vyzýváni nejen k osobní modlitbě, ale i k modlitbě ve společenství, a proto by bylo vhodné alespoň jednou za týden se nad těmito texty sejít ještě s někým jiným. Pokud se pravidelně nesetkáváte ve společenství, stačí oslovit druhého člověka a sejít se nad texty "Čas ztišení" ve dvou. Nečekejte, až někdo osloví vás, třeba byste se nedočkali.

Denní chvíli ticha můžeme doplnit dalšími aktivitami, například:

častěji se zúčastnit modlitby růžence v kostele;

snažit se na nic si nestěžovat;

každý den někomu udělat radost;

více se usmívat na lidi, se kterými žijeme;

snažit se přijímat druhé bez předsudků.

Připravila redakční rada

Koncert v Paštikách

Přijměte pozvání na první letošní koncert pro radost, lásku a rodinu.

V čas svátku svatého Valentýna.

A sice 18.2. V 17 hodin.

Čestným hostem bude Mons. prof. PhDr. Petr Piřha, CSc., Dr. h. c.

Velmi se těší na krátkou besedu s vámi po koncertě a na představení titulů z jeho nakladatelství, které můžete získat i s jeho podpisem.

Podle křesťanské legendy si tímto svátkem připomínáme římského kněze Valentýna, který tajně oddával zamilované páry. Císař totiž zrušil manželství, aby se muži soustředili pouze na válčení. Toho ale Valentýn nedbal, a tak byl za to 14. února v roce 270 popraven. Silný příběh a o to silněji je třeba vnímat důležitost rodiny.

Srdečně zveme k návštěvě nádherného místa, kde poprvé zazní tóny harfy, v doprovodu klavíru. Za klavír usedne dirigent a klavírní virtuos Martin Peschik, šéfdirigent a ředitel Západočeského symfonického orchestru Mariánské Lázně. Struny harfy rozezní prsty Dany Suchanové a zpěvem vás potěší krásná Michelle Katrak, kterou jste měli možnost slyšet při Adventním koncertě.

Předprodej vstupenek jako obvykle v Infocentru Blatná.

Těšíme se na viděnou.

Za Templum in corde, Silvie Lehečková

Zájezd do Prahy - Petr Brandl: Příběh bohéma

Ve středu 22. 11. se skupina farníků z Blatné a Lnář vypravila s panem Vladimírem Červenkou do Prahy, abychom si mohli prohlédnout zblízka oltářní obraz z chrámu Nejsvětější Trojice ve Lnářích od Petra Brandla, nejvýznamnějšího českého malíře vrcholného baroka.

Samozřejmě jsme nešli kvůli jednomu obrazu od tohoto významného malíře, ale byl to impuls. Ve Valdštejnské jízdárně Pražského hradu byla pořádána výstava jeho obrazů. Už jenom jemně nasvícený prostor působil téměř magicky.

K naší skupině byl přiřazen průvodce, který dokázal o každém obrazu zajímavě povídat a leckde upozornil na různé pikantnosti, kterých v malířově životě nebylo málo. Byla tam obrovská oltářní plátna, ale i malé obrazy – portréty nebo i zátiší. Naši pozornost upoutal od začátku až do konce. Dvě hodiny, které nám byly na prohlídku vyhrazeny, utekly neskutečně rychle a ani se nám nechtělo z výstavy odcházet. Byl to nádherně strávený čas.

Po návštěvě výstavy jsme měli něco přes hodinu volno. Někteří z nás ji využili ke krátké prohlídce na Malé Straně. Chtěla bych podotknout, že mám ráda historii, historické domy, zákoutí a vše, co k tomu patří. A v Praze je toho na koukání víc než dost. Ale pokud s sebou máte člověka, tím myslím pana Červenku, který je v historii zběhlý a dokáže vám pomalu o každé soše, sousoší, o každém domě i kostele povědět téměř celou historii včetně zajímavých událostí – tak to se člověk na vše dívá jinými očima.

Proto bych tímto panu Červenkovi chtěla poděkovat za nás za všechny.

Marie Kolková

Historie Tříkrálové sbírky v Sedlici

V letošním roce jsme vstoupili do druhého desetiletí Tříkrálové sbírky. Při pohledu na statistiku se ptám, jak je to možné, že se zapojuje stále více dětí a lidé stále více přispívají. Vyšší dary by se daly vysvětlit inflací, ale inflace dětí v Sedlici opravdu není, počet žáků v Základní škole je stále na hraně udržitelnosti.

Napadá mne, že důvodem je radost. Radost, kterou mají obyvatelé Sedlice, když mohou přispět na dobrou věc. Radost mají malí králové, když se na ně lidé usmějí a když jim dají kromě peněz do pokladničky také něco dobrého do košíčku. Radost, kterou mají, když dostanou volnou vstupenku do kina (nejen tímto způsobem podporuje sbírku Město Sedlice). Radost, kterou mají potřební lidé, na jejichž péči vybrané peníze prostřednictvím Charity doputují.

Děkujeme Pánu za radost, kterou si můžeme vzájemně rozdávat.

František Jirsa

Statistika Tříkrálové sbírky v Sedlici (včetně osad Mužetice a Holušice)

Rok	Počet koledníků	Vybraná částka	Rok	Počet koledníků	Vybraná částka
2014	7	11 421	2020	31	47 825
2015	20	18 936	2021	Koledníci nechodili	15 040
2016	21	28 061	2022	30	54 254
2017	23	30 366	2023	34	55 600
2018	25	35 756	2024	35	59 473
2019	29	43 857			

Ekumenické setkání

Je možné být křesťanem a nechodit do kostela? Někteří křesťané se nesetkávají v kostele, ale chodí "do sboru", "do církve" nebo "do shromáždění". Kromě toho, že se v neděli setkáváme ve společenství a jsme pokřtěni stejným křtem ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, máme ještě mnoho společného a v některých oblastech se můžeme navzájem obohatit.

Setkání křesťanů různých tradic se koná v neděli 3. března od 15 hodin v Blatné ve Velké klubovně KCAŽ v prvním patře (Nádražní 661). Na programu bude čtení z Písma svatého, zpěv duchovních písní, promluva, přímluvy, modlitba. Otázky a možná i odpovědi, výměna zkušeností u kávy a čaje.

Pokud můžete, přineste něco na společný stůl.

František Jirsa

Oznámení

Před pár dny P. Rudolf Hušek oslavil významné životní jubileum - 50 let života. Otče, děkujeme za Vaši kněžskou službu a vyprošujeme do každého dne radost, zdraví, sílu a Boží pomoc.

Popeleční středa - 14. února

Mše svatá bude v Sedlici 16.30, v Blatné 18.00.

Blatná - Čas ztišení v neděli 18. února

Od 15 hodin na faře modlitební setkání nad evangeliem.

Paštiky - Svatovalentýnský koncert v neděli 18. února

V kostele sv. Jana Křtitele od 17 hodin, následuje beseda s Mons. Petrem Piřhou.

- viz článek na páté straně zpravodaje.

Blatná - Duchovní obnova v sobotu 16. března

Téma: Modlitba v době postní

Duchovní obnovu povede P. Petr Koutský, duchovní správce na Strašíně.

10.00 mše svatá, poté občerstvení a promluva ve farním sále, příležitost ke svaté zpovědi.

Tento den nebude mše svatá v Blatné v 8.00 ani v Kadově v 16.00.

Blatná - Bůh v Krakově v neděli 17. března

Od 16 hodin promítneme polský film z roku 2016 s českým dabingem, délka 95 minut. Film ukazuje osudy současných obyvatel Krakova a jejich každodenní problémy, kterým čelí a jejich důležitá rozhodnutí v životě. Příběhy, které divák vidí, mluví o víře, naději, odpuštění, oběti, lásce a svobodě, ale především o lidské touze po Bohu a jeho milosrdenství.

Kniha o Petru Brandlovi

Ve farní knihovně je možné zapůjčit si publikaci, kterou k výstavě Petra Brandla vydala Národní galerie. Je v ní podrobně popsáno všech 64 obrazů, které byly vystaveny ve Valdštejnské jízdárně. Po skončení výstavy se restaurovaná díla vrátí na svá původní místa.

Lenka Scheinherrová

Vydává pro vnitřní potřebu: Římskokatolická farnost Blatná, Na Příkopech 1, 388 01 Blatná.

Příspěvky zasílejte mailem na adresu: farni-zpravodaj@seznam.cz nebo poštou na adresu farnosti, můžete nám i zavolat - 731 402 142. Náklady na vytištění tohoto čísla jsou 15 Kč.